

[Fogh.]

have Lov at sige, at alle foreliggende Kendsgerninger tyder paa, at det vil være muligt at præstere noget saadant.

Jeg skal derfor tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag, men jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at de principielle Betragtninger angaaende vor Smørproduktion, som jeg fremsatte i Efteraaret, efter mit Skøn stadig væk bestaar. Hvis Forholdene ikke ændrer sig paa Verdensmarkedet, hvad der ikke er nogen Udsigt til i Øjeblikket, saa tror jeg, der er 3 Ting, man ikke kan komme udenom inden for det danske Landbrug i Henseende til Smørproduktionen. For det første skal Smørproduktionen være mindre, end den har været det sidste Aar, for det andet skal man søge en Billiggørelse af Produktionen, og for det tredje skal man tilstræbe en jævn Produktion Aaret rundt, saa ligelig en Produktion, som de praktiske Forhold gør det muligt. Disse Forhold kan kun Landbrugerne øve Indflydelse paa, men jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at den Dag, det danske Landbrug i højere Grad sætter al sin Kraft ind paa at ændre disse Forhold, da vil man opnaa den bedste Smørlov, der overhovedet kan gives. Det er i det lange Løb der, der skal sættes ind, men i indeværende Foraar — den Tid, vi nu er inde i — er det selvfølgelig saaledes, at hverken Lovgivningen eller Landmændene kan hindre, at de ikælvede Køer afleverer deres Kalve i Løbet af en Maaned eller to. Ingen kan hindre, at vi i Kraft deraf faar en væsentlig Stigning i Smørproduktionen, og derfor er det nødvendigt, at vi snarest muligt gennemfører det Lovforslag, der her er fremsat. Og jeg vil ogsaa tro, der skulde være nogen Mulighed derfor.

De Indvendinger, som Oppositionspartierne har fremsat over for Lovforslaget, er, synes jeg, af ret uvæsentlig Karakter. Det forbaer mig, at det ærede Medlem Hr. Kyed som en af de væsentligste Indvendinger mod Forslaget anførte, at det foreslaas at anvende 4 Mill. Kr. af Skatteydernes Penge til Gavn for Landbruget. Det troede jeg dog ikke kunde være en væsentlig Hindring for at iaa det ærede Medlem med til et saadant Foretagende, thi Sagen er jo den, at der skal bruges Penge for at hæve Smørprisen, og brugt paa denne Maade vil de antagelig indirekte have langt, langt større Betydning, end selve Summen 4 Mill. Kr. angiver. En anden Indvending var den, at det var en ufin Konkurrence over for Mar-

garinefabrikkerne. Det ærede Medlem Hr. Kyed var meget ængstelig for, at man ved en saadan ufin Konkurrence kunde skade Margarinefabrikkerne ganske urimeligt. Naa ja, men det er nu en Ting, man maa være klar over, at skal Smørforbruget øges her i Landet, kan man ikke gøre det uden at skade Margarinefabrikkerne enten paa den ene eller den anden Maade. Det tror jeg man maa være klar over.

Det tredje var, at Forholdene kunde medføre, naar man gennemførte en saadan Lov, at vi i Løbet af Sommeren fik saa gode Afsætningsvilkaar, at vi slet ikke kunde undvære det Smør, som denne Lov omhandler. Jeg vilde dog tro, at vi i Udvalget hurtig kunde komme til Rette om at give Loven en saadan Form, at hvis vi kan afsætte Smørret, uden at det skal købes under denne Form, skal Loven sættes ud af Kraft. Det vil jeg i hvert Fald tilsige min Medvirken til, og jeg vilde tro, at hvis dette er en af de væsentligste Indvendinger, skulde det være muligt at naa et Resultat.

Endelig var det ærede Medlem Hr. Kyed inde paa nogle Betragtninger, som vi drøftede ivrigt i Efteraaret, om Økonomien ved hele vor Smørproduktion og Driftsbureauets Resultater, og det ærede Medlem spurgte, om jeg troede paa, at vi her i Landet kunde opretholde en Landbrugsproduktion, hvor Hovedgrenen gav Underskud. Dertil vil jeg sige, at der er det mærkelige ved Landøkonomisk Driftsbureauets Beretninger, at i Kraft af Tallene der har Køerne altid givet Underskud, saaledes har Landbrugets Regnskaber altid været indrettet; det er en særlig Teknik ved Landbrugets Bogføring, der medfører, at Køerne — med Undtagelse af et ganske enkelt Aar, 1924—25 — altid giver Underskud.

Endelig sagde det ærede Medlem, at vi var nødt til at opretholde en stor Smørproduktion for at skaffe Valuta. Det er selvfølgelig et vanskeligt Problem. Men jeg vil dog gerne stille det ærede Medlem det Spørgsmaal: Tror det ærede Medlem paa, at det er nødvendigt at opretholde en stor Smørproduktion ved Indførsel af dyre Olielager og Korn, at opretholde denne Indførsel for at producere Smør og sælge det og skaffe Valuta hjem? Mon det ikke vilde være lige saa godt for vor Valuta — hvis Forholdene bliver ved at ligge, som de gør i Øjeblikket i Verden — at indstille sig paa at mindske Indførselen og mindske den Underskudsproduktion, vi har i Øjeblikket paa vort Smør? Jeg spørger kun, og jeg tænker mig,